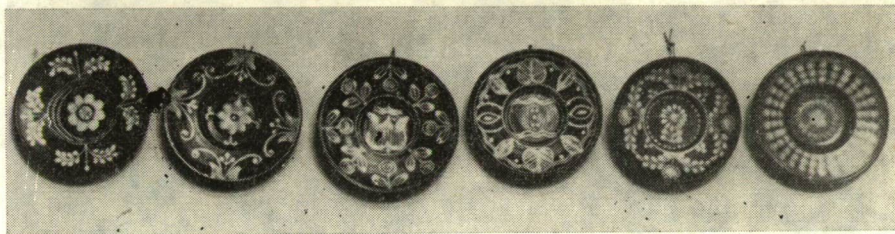

alapállásból közelít a feladathoz. Az edény héjszerkezet, a funkció, a forma és az anyag, a porcelán nagyon szorosan kapcsolódik egymáshoz. A fürdőszoba tárgyainál olyan tényezők is belépnek, mint a súlyos szerkezet, a statikai kérdések, tehát a tervezés feladata bonyolultabb, összetettebb. Aláhúzom az *anyagismeret* fontosságát, hiszen mindig anyagban kell gondolkodnia.

Gerle Margit: Igyekszünk a primér formákra való építést megvalósítani a Majolikagyár elmaradott technikai körülményei között. A főiskola egymagában nem képes felkészíteni a gyári tervezésre. Itt művésztovábbképzés mellett egy kicsit közgazdásznak, kereskedőnek és vásárlónak is kell lennünk. Egy iparművésznek feltétlenül „el kell tudni adnia termékét!” Hiszem, hogy az ipari termelésben foglalkoztatott tervezők munkájában olyan óriási lehetőség rejlik, amelyet még fel sem mértünk.

Fábrí Judit: Az iparművész legszebb feladata, hogy munkáival képes megváltoztatni az emberek környezetét; alakítani, formálni, megszépíteni tudja azt. Tudom, hogy nagy szükség van jól hasznosítható és szép edényekre.

GERLE MARGIT: FALITANYÉROK

Fekete Jánosné: Porcelánfestőként kezdtem, diplomával a zsebemben. Megtanultam egy számomra új technológiát. Majd az ország első cipőtervezője lettem a Szigetvári Cipőgyárban. Ismét megtanultam egy másfajta technológiát. Aztán Vásárhelyre kerültem, a HÓDIKÖT-be, megtaláltam igazi helyemet, s elsajátítottam egy újabb technológiát. Úgy vélem, az iparban dolgozó tervező sikerének 50 százaléka a technológia alapos ismerete. A másik fontos, alapvető és eldöntendő kérdés: kinek, milyen célra tervezek anyagot, ruhát?!

Sándor Eszter: A jó terv korszerű, egyensúlyt teremt funkció és esztétikum között. Rugalmasan és eredeti módon követi a divatot. Nagyon fontosnak tartom a tervezői érzékenységet.

B. Kovács Ferencné: A fonál, az anyag és a modell komplex együttesét kell megterveznünk. Fő feladat, hogy tervünk gyártható legyen, ne legyen túl munkaigényes, tükrözze a tervező egyéniségét. A sok kötöttség között is van mód az egyéniség, a kollektíva alapállásának, a divatról alkotott véleményének kifejezésére.

*

Mai iparművészetről szólva megkerülhetetlen a népművészethez fonódó viszony, a termékenyítő kapcsolat. Ennek a kapcsolatnak jó néhány megközelítési szintje van a motívumkincs másolati alkalmazásától, a megfogható, kopírozható tárgyiaságtól a szellemiség minőségileg magasabb elsajátításáig. Talán mondani is felesleges, hogy az alkotóművészek jelentős hányada tisztában van ezekkel a lehetőségekkel, de azt is látni kell, hogy a megvalósítás nem mindig egyértelműen következetes, nem mindig fejezi ki maradéktalanul a szándékot. Azért is érdemes szólni ezekről a kérdésekről, mert a népi művészetek reneszánszát éljük. A felszínes divathullámok mellett új gyűjtések, felkészült dolgozatok, eredeti megközelítések, kiemelkedő eredmények segítik az új szintézis megteremtését. A motívumkincs alkalmazása különösen szembetűnik az öltözködéskultúra terén. Ez pedig borotvaélen való táncolás, fogalmazta meg Fekete Jánosné. Attól még nem demonstrálja a folklór éltető hatását senki, hogy farmernadrágja szárára virágmintákat hímez.